

Добрий Черенъ, кой-то бѣ облянъ съ слезы
отъ радость, начнаха и тѣ да ронятъ слезы
безъ да испущатъ гласъ и глаголъ. Когда До-
мингъ получи изново силы-те си, “ О млади
“ мои господари, рече имъ, колко са ваши-те
“ майки безпокойни! колко недоумѣха че не
“ Вы найдоха слѣдъ возвращеніе-то отъ цер-
“ ква, гдѣ-то гы содружихъ! Марія понеже ся
“ случи да работи въ отстрачено мѣсто на до-
“ ма, не знаеше да ны каже кадѣ сте отишли.
“ Азъ тичахъ на горѣ на долу околъ жилище
“ то, безъ да знамъ гдѣ да Вы тража. Нако-
“ нецъ взѣхъ ветхы-те дрехы и на двама Вы,
“ дадохъ гы Вѣрному за да гы ухае; и той
“ часъ като че бѣ ми разумѣло окаивно-то жи-
“ вотно, начна да подуша по стѣпкы-те Вы.
“ Поведе мя, като махаше безпрестанно опаш-
“ ка-та си, камъ черна-та рѣка. Тамо научихъ,
“ отъ одного жителя че му сте завели една
“ Черна бѣглица и я простилъ ради ваше удо-
“ волствіе, но какво прощеніе! показа ми я
“ свързана отъ стебло-то на едно древо съ ви-
“ рига за нога-та, а на врата съ желѣзно кол-
“ цо (халка) кое-то имаше три бодли. Отъ та-
“ мо Вѣрный, всегда по стѣпкы-те Вы доведе